

w w w . r a u x a c a t a l a n a . c a t

Tipologia del Caganer

Història

L'origen d'aquesta figura sembla que se situa entre el canvi dels [segles XVII i XVIII](#), en ple [Barroc](#), un moviment

cultural i artístic que es va caracteritzar per un realisme exagerat. En aquells temps, el Caganer no era una figura exclusiva del pessebre: per exemple, perduren testimonis d'ell en rajoles, on és representat com un narrador de rondalles. No és fins a finals del segle XVIII que els caganers apareixen als pessebres catalans, encara que no es van fer populars del tot fins al [XIX](#).

Als Països Catalans es pot trobar a Catalunya i al País Valencià. A l'estat espanyol, a les illes Canàries i a la Regió de Múrcia. A Portugal també és tradicional.

Encara que no es conegui amb exactitud quina és la raó de col·locar una figura cagant al pessebre, es creu que la tradició popular considerava el Caganer i les seves femtes un símbol de fertilitat de la terra. Per aquest motiu se'l va elevar a emblema de prosperitat i bona sort pel següent l'any. Es considerava que col·locar aquesta figura al pessebre duia bona sort i alegria; si no, desventures. Es tracta d'una tradició que, en contra del que pugui semblar, està ben acceptada per l'Església.

Interpretacions i controvèrsia al voltant de la seva figura

Les característiques d'aquesta figura, que es situa entre la transcendència de la representació del fet religiós i la contingència còsmica del fet de defecar, l'han convertit en el blanc de tot tipus de polèmiques i possibles interpretacions. Cada any apareixen nous arguments a favor i en contra del Caganer.

A favor, ser el contrapunt que humanitza i posa un toc d'humor en una qüestió tant profunda i universal com és el misteri del Nadal, un personatge que representa l'emblema del saber riure's d'un mateix, símbol de la nostra relació amb la Mare Terra, referent del caràcter català i de la llibertat d'expressió.

En contra, s'argumenta que és una figura que atempta contra el bon gust, que és irrespectuosa amb el cristianisme i amb la representació del seu misteri primordial, el naixement d'un infant de mare verge. D'entre les interpretacions més iròniques destaca la de Jordi Bassas: "L'acció del Caganer és la ressonància orgànica de l'esverament experimentat per un dels pastors davant de l'aparició de l'àngel anunciador."

La nominació del Caganer a Sants

Per setzè any la CAL de Sants, coincidint amb la celebració de la **Torronada del Centre Social de Sants**, organitza la nominació de "**CAGANER DE L'ANY**" a la persona o institució "que ha fet la cagada més grossa" en aspectes referits a la cultura i la llengua catalana o, simplement, contra qualsevol aspecte de catalanitat. Aquest any us presentem les següents propostes:.

Candidats a Caganer 2016

Ana Maria Martinez, alcaldessa de Rubí

L'ajuntament de Rubí, ha estat l'únic municipi de Catalunya que ha celebrat el dia de la Constitució espanyola. La celebració ha esdevingut gràcies a un regidor trànsfuga de l'antiga Convergència que dona suport al govern municipal del PSC per mantenir-se al poder i a partir d'una moció presentada pel PP i Ciutadans. Els tripijocs polítics de l'ajuntament de Rubí són un exemple de la situació decadent que s'ha instal·lat al conjunt del PSC.

Maria de los Llanos de Luna, ex delegada del Govern d'Espanya a Catalunya

La senyora de los Llanos de Luna ha estat el braç executor del govern espanyol contra el procés sobiranista a Catalunya. Els més de 230 interlocutòries contra els ajuntaments adherits a l'Associació de Municipis per la Independència, per pagar quotes a l'associació, per penjar estelades, per no penjar la bandera espanyola, etc. han fet que aquest personatge gris i opac, hagi agafat un trist protagonisme en l'actual judicialització de l'estat espanyol contra Catalunya i els seus representants. El 12 de maig del 2013 va participar i entregar un diploma a la Hermandad de Combatientes de la División Azul a la caserna de Sant Andreu de la Barca.

Tribunal Superior de Justícia de Catalunya

Una recent sentència del TSJC elimina unes recomanacions per l'ús del català entre el personal de l'Administració que figurava en un protocol que determinava que totes les converses havien de començar en aquest idioma. Des de la Plataforma per la Llengua lamenten que "malauradament aquests protocols no s'aplicaven, amb sentència o sense". "Dins el sector sanitari mateix, d'on ve el recurs, actualment no només que no es manté la conversa en català, sinó que en molts casos el castellà actua com a llengua preferent, també per part dels metges. Al conjunt del 2015 vam rebre més de 100 queixes per dèficits en l'ús del català en el sector públic del país".

Àngel Ros, alcalde de Lleida, el gran botifler del PSC

El pacte del PSC i Ciutadans a Lleida, ha comportat una modificació substancial del reglament d'usos lingüístics de la Paeria de Lleida. La normativa s'ha canviat per igualar el castellà i el català al mateix nivell i no com ara, que el castellà només figurava si es demanava prèviament. El pacte suposa "de facto" la pèrdua de la prioritat de la llengua catalana en la comunicació als ciutadans. Aquest és preu per poder conservar la cadira de la governació a la ciutat de Lleida, la damnificada, com sempre "la llengua pròpia del país, el català. En el mateix pacte s'especifica que el govern municipal es compromet a no impulsar, recolzar o subscriure la incorporació de Lleida a l'Associació de Municipis per la Independència ni col·laborar econòmicament amb ella. L'última moció aprovada es refereix a què els senyals informatius de trànsit han de ser necessàriament en castellà i català

Ana Maria Caballero, jutgessa d'Olot

Que la justícia en català és la vàlua més feble de la normalització lingüística ho demostra un judici que es va celebrar a Olot el passat mes de març. Montserrat Vinyets i Marta Alsina, advocades van voler expressar-se en català i la jutgessa els ho va retreure. Llavors van iniciar una disputa de caràcter lingüístic. "Nosaltres vam expressar que teníem dret a parlar català". Davant d'això la jutgessa, que feia tres anys que estava a Catalunya, va assegurar que no entenia la llengua i les va acusar de "falta de cortesia" perquè elles eren "bilingües" i es podien canviar al castellà, que era "un idioma universal". En to burlesc la jutgessa afegeix "Jo pensava que eren bilingüístes però veig que només sap parlar català i no sap usar castellà". Quan la jutgessa amenaça en suspendre el judici, les advocades s'avenen a canviar al castellà per tal de no perjudicar el seu client.

Naviliera Baleària, altre cop

Quimi Portet ha denunciat un cas de discriminació lingüística que ha estat objecte. El cantant que va oferir una actuació a Formentera, s'ha desplaçat de bon matí fins a Eivissa amb un vaixell de l'empresa Baleària. Un dels cambrers de l'empresa s'ha negat a atendre'l en català quan Portet li ha demanat un cafè amb llet en català: Mira, en gallego, español, francés, anglès i hasta en italiano te entiendo; en catalan o mallorquin, ya no, li hi ha respòs el cambrer. Portet ho explica en dos piulets on ha ensenyat una foto del cambrer.

La companyia hi ha respòs demanant disculpes i explicant "que prendrà les mesures oportunes".

Comissaria de Policia Nacional de Vic

Montserrat Puig, una jove de Vic que intentava tramitar el passaport a la comissaria d'aquesta ciutat, ha estat denunciada per haver faltat el respecte a un agent de l'autoritat. Un agent li va exigir que li parlés en castellà "que hi estava obligada" i que ell era originari de Madrid. Ella li va respondre: "Si ets de Madrid, veste'n a Madrid". Aquestes paraules de resposta van ser el motiu de la denúncia.

José Luis Franco Rabell (Lluís Rabell pels amics)

El debat suscitat pel manifest del Grup Koiné que demana acabar amb el "miratge del bilingüisme" en una Catalunya independent, va arribar al Parlament de la mà de Lluís Rabell que va aprofitar la sessió de control al president de la Generalitat per

titllar el manifest de "racista" i fonamentalista cultural i totalitari. Rabell es va mostrar bel·ligerant amb el fragment del manifest que afirma que el franquisme va utilitzar la immigració arribada de territoris castellanoparlants "com a instrument involuntari de colonització lingüística"

Altres de policies espanyols

Joan Guirado, periodista i fotògraf d'Olot, embargat per la Hisenda espanyola perquè no va pagar una sanció de 4.000 euros que li va ser imposada per fotografiar la Policia Nacional requisant estelades en el partit de classificació de la copa del Rei Almeria- Girona del 2013. Guirado, va voler fotografiar els fets i va ser encerclat i retingut per 13 policies que li van retirar l'acreditació per accedir a l'estadi i el van denunciar per alteració de l'ordre públic. Posteriorment va rebre la sanció de 4.000 euros i la prohibició d'accés als recintes esportius durant un període de 12 mesos, en aplicació de la Llei contra la Violència, el Racisme, la xenofòbia en l'esport. Joan Guirado ha estat citat a la Ciutat de la Justícia el passat 13 de desembre d'enguany

**Coordinadora d'Associacions per la Llengua
Sants – Hostafrancs i la Bordeta
Desembre 2016**